

**Uchwała Komisji Habilitacyjnej opiniującej wniosek dr Piotra Józefa Rudzkiego
złożony do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów o nadanie stopnia doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk
farmaceutycznych**

Na podstawie art.18a ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki z późniejszymi zmianami (Dz.U. z 2017 r. poz. 1789), rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. z 2018 r. poz. 261), rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. z 2011 r. nr 196, poz. 1165), w związku z art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r. poz. 1669), **Komisja Habilitacyjna powołana w dniu 8 kwietnia 2019 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w składzie:**

1. **Prof. dr hab. Marek Wesołowski** - Przewodniczący Komisji
Gdański Uniwersytet Medyczny
2. **Dr hab. Maciej Dawidowski** - Sekretarz Komisji
Warszawski Uniwersytet Medyczny
3. **Prof. dr hab. Paweł Szymański** - Recenzent
Uniwersytet Medyczny w Łodzi
4. **Dr hab. Anna Błażewicz** - Recenzent
Uniwersytet Medyczny w Lublinie
5. **Prof. dr hab. Zenon Kokot** - Recenzent
Uniwersytet Medyczny w Poznaniu
6. **Dr hab. Andrzej Mogielnicki** - Członek Komisji
Uniwersytet Medyczny w Białymstoku
7. **Prof. dr hab. Tomasz Grabowski** - Członek Komisji
Polpharma Biologics S.A.

**pozytywnie zaopiniowała wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk farmaceutycznych
dr Piotrowi Józefowi Rudzkiemu.**

Podstawą do pozytywnego zaopiniowania wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego **dr Piotrowi Józefowi Rudzkiemu** była wysoka ocena dorobku naukowego i osiągnięcia naukowego pt. „*Analiza wiarygodności metod bioanalitycznych stosowanych w badaniach farmakokinetycznych*”, oraz osiągnięć dydaktycznych i organizacyjnych Kandydata przez wszystkich Członków Komisji.

Uchwała zawierająca opinię w sprawie **nadania stopnia doktora habilitowanego dr Piotrowi Józefowi Rudzkiemu** została podjęta w wyniku jednogłosego, jawnego głosowania podczas obrad komisji w dniu **4 czerwca 2019 roku**, w trakcie telekonferencji z użyciem systemu Pionier, na podstawie recenzji: **prof. dr hab. Pawła Szymańskiego, dr hab. Anny Błażewicz, Prof. dr hab. Zenona Kokota**, oraz otrzymanej przez wszystkich Członków Komisji dokumentacji niezbędnej do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego obejmującej:

1. Wniosek z dnia 11 lutego 2019 r. o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk farmaceutycznych,
2. Kopię dyplomu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora nauk farmaceutycznych,
3. Autoreferat przedstawiający opis dorobku i osiągnięć naukowych (wersja w języku polskim)
4. Autoreferat przedstawiający opis dorobku i osiągnięć naukowych (wersja w języku angielskim)
5. Oświadczenie współautorów, określające ich wkład merytoryczny (procentowy) w przygotowanie prac naukowych będących podstawą przedstawianego osiągnięcia naukowego
6. Wykaz opublikowanych prac naukowych z opisem indywidualnego wkładu w ich autorstwo
7. Analizę bibliometryczną dorobku naukowego przygotowaną przez Bibliotekę Główną Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego
8. Kopie prac wchodzących w skład przedstawianego osiągnięcia naukowego
9. Zweryfikowane zestawienie wykonanych recenzji (Publons)
10. Wersję elektroniczną (CD) wniosku z załącznikami

Uzasadnienie uchwały Komisji Habilitacyjnej zostało sporządzone w celu przedłożenia Radzie Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego dla podjęcia uchwały, o której mowa w art. 18a p. 11 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku.

Uzasadnienie uchwały Komisji Habilitacyjnej opiniującej wniosek dr Piotra Józefa Rudzkiego

Uzasadnienie szczegółowe

Ocena formalna i sylwetka zawodowa

Recenzenci w swoich pisemnych opiniach krótko odnieśli się do aspektów formalnych przedłożonej dokumentacji i/lub scharakteryzowali poszczególne etapy rozwoju naukowego i zawodowego Habilitanta.

Prof. dr hab. Paweł Szymański stwierdza, iż „Pan dr n. farm. Piotr Józef Rudzki jest absolwentem Wydziału Farmaceutycznego, Akademii Medycznej w Warszawie. Dyplom magistra nauk farmaceutycznych uzyskał w 2003 roku na podstawie pracy magisterskiej: pt. „Próby bezpośredniego jodylowania arenów” wykonanej pod kierunkiem prof. dr hab. Lecha Skulskiego. Następnie we wrześniu tego samego roku podjął współpracę jako stażysta w Zakładzie Farmakologii, Instytutu Farmaceutycznego w Warszawie. Od grudnia 2003 do marca 2004 w tym samym Zakładzie pracował w pełnym wymiarze godzin jako specjalista inżynieryjno-techniczny. Następnie awansował na stanowisko asystenta. W 2006 roku na Wydziale Chemii Uniwersytetu Warszawskiego ukończył studia podyplomowe w zakresie Metrologii Chemicznej. W ramach studiów przygotował pracę dyplomową pt.: „Przykładowe zastosowania statystyki w badaniach równoważności biologicznej produktów leczniczych”. Opiekunem pracy był prof. dr hab. Krzysztof Woźniak. W 2009 roku Pan dr n. farm. Piotr Józef Rudzki złożył rozprawę doktorską na Wydziale Farmaceutycznym Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, pt.: „Zastosowanie spektrometrii mas sprzężonej z wysokosprawną chromatografią cieczową do badania farmakokinetyki analogu gemcytabiny.” przygotowaną pod nadzorem promotora: prof. dr hab. Andrzeja Kutnera. W tym samym roku awansował w swoim miejscu pracy na stanowisko adiunkta, które zajmuje do dnia dzisiejszego. Od kwietnia 2009 roku pełnił początkowo funkcję p.o. kierownika Zakładu Farmakologii, a później kierownika. Funkcję tę pełni do dnia dzisiejszego, uwzględniając zmianę nazwy Zakładu w jakim pracuje w styczniu 2019 na Zakład Farmakokinetyki. Na przełomie 2012/2013 roku Habilitant odbył kolejne studia podyplomowe. Tematyka ich była związana z zarządzaniem projektem badawczym i komercjalizacją wyników badań (...). Należy podkreślić, że dr Piotr Rudzki bierze czynny udział w szkoleniach stacjonarnych jak i on-line w celu podnoszenia swoich kompetencji i kwalifikacji. Świadczy to profesjonalnym podejściu do pracy i wysokich kompetencjach jako naukowca, jak i kierownika jednostki. W trakcie swojej pracy naukowej Pan dr Piotr Rudzki odbył dwa staże naukowe. Pierwszy w 2016 roku, a miejscem wizyty były dwa ośrodki Trinity College (Dublin) oraz National University of Ireland (Galway) w Irlandii. Następnie w 2018 roku wyjechał do Center for Dermal Research and Laboratory for Drug Delivery; Rutgers, the State University of New Jersey, USA, gdzie pod kierunkiem Bożeny Michniak-Kohn odbył staż badawczy w ramach Projektu ORBIS (Horizon2020).”

Dr hab. Anna Błażewicz w recenzji pisze, że "Pan dr Piotr Rudzki uzyskał tytuł zawodowy magistra farmacji w 2003 r. na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej w

Warszawie po obronie pracy zatytułowanej „Próby bezpośredniego jodylowania arenów”, wykonanej pod opieką prof. Lecha Skulskiego. W tym samym roku został zatrudniony jako stażysta w Zakładzie Farmakologii w Instytucie Farmaceutycznym w Warszawie. W roku 2006 ukończył Studium Podyplomowe w zakresie Metrologii Chemicznej na Wydziale Chemii Uniwersytetu Warszawskiego (...) pod kierunkiem prof. Krzysztofa Woźniaka. W 2009 r. Wydział Farmaceutyczny Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego nadał mu stopień doktora na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Zastosowanie spektrometrii mas sprzężonej z wysokosprawną chromatografią cieczą do badania farmakokinetyki analogu gemcytabiny” (promotor pracy: prof. dr hab. Andrzej Kutner). W roku 2013 dr Rudzki ukończył studia podyplomowe w zakresie zarządzania projektem badawczym i komercjalizacji wyników badań na Akademii Leona Koźmińskiego w Warszawie. Habilitant jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Instytucie Farmaceutycznym, w którym od 2009 r. pełni funkcje kierownicze. Obecnie jest kierownikiem Zakładu Farmakokinetyki (uprzednia nazwa: Zakład Farmakologii) w Instytucie Farmaceutycznym w Warszawie.”

Prof. dr hab. Zenon Kokot stwierdza w swojej recenzji, że „Dr Piotr Józef Rudzki ukończył studia na kierunku Farmacja na Akademii Medycznej w Warszawie w 2003 roku, praca magisterska „Próby bezpośredniego jodylowania arenów”. Od 2003 roku jest zatrudniony w Instytucie Farmaceutycznym w Warszawie, aktualnie na stanowisku kierownika Zakładu Farmakokinetyki. W 2009 roku uzyskał stopień doktora nauk farmaceutycznych w oparciu o rozprawę doktorską „Zastosowanie spektrometrii mas sprzężonej z wysokosprawną chromatografią cieczą do badania farmakokinetyki analogu gemcytabiny”, promotor prof. dr hab. Andrzej Kutner”.

Ocena dorobku naukowego

Recenzenci ocenili dorobek naukowy Kandydata.

Prof. dr hab. Paweł Szymański stwierdza, iż „Dorobek naukowy Habilitanta na podstawie analizy bibliometrycznej (...) wskazuje, że do doktoratu Pan Doktor opublikował 7 publikacji naukowych posiadających łącznie 89 punktów MNiSW, z czego 4 posiadały współczynnik oddziaływania IF o łącznej wartości 5,418. Ponadto dr Piotr Rudzki jest współautorem 2 publikacji popularnonaukowych oraz autorem rozdziału w podręczniku w języku angielskim pod redakcją Zuba D. oraz Parczewski A. Prezentował również wyniki swoich badań naukowych na 5 konferencjach naukowych krajowych i 1 międzynarodowej. (...) prowadził badania w zakresie opracowania nowych metod bioanalitycznych oraz badania dotyczące wybranych testów wykonywanych podczas walidacji metod bioanalitycznych (stabilność, wpływ matrycy). Badania te nakreśliły kierunek prowadzonych prac do uzyskania stopnia doktora, ale także nakreśliły cel do którego dążył Habilitant prowadząc swoje dalsze doświadczenia. Po uzyskaniu stopnia doktora nauk farmaceutycznych punktacja za dorobek naukowy wynosi 597 punktów MNiSW oraz 43,022 punktów IF. Na dorobek ten składa się 21 prac oryginalnych wśród których Habilitant w 7 publikacjach jest pierwszym autorem, a w 11 pracach jest autorem korespondencyjnym, co podkreśla Jego znaczącą rolę w prowadzonych badaniach. Dr Rudzki przygotował również 5 publikacji przeglądowych oraz jest

współautorem dwóch monografii (jednej w języku polskim i jednej w języku angielskim). Ponadto po doktoracie przygotował liczne wystąpienia i publikacje popularnonaukowe oraz brał udział w 35 krajowych i 9 zagranicznych konferencjach naukowych. Liczba cytowań Habilitanta według bazy Web of Science z dnia 12.02.2019 wynosi 131, a Index Hirscha 7. Analiza bibliometryczna niezaprzeczalnie wskazuje na znaczny rozwój naukowy dr Piotra Rudzkiego po uzyskaniu stopnia doktora. (...) kontynuując pracę naukową skoncentrował się na pogłębianiu nauki z zakresu poszukiwania i optymalizowania nowych metod bioanalitycznych. Dodatkowo warto zwrócić uwagę, że w tym zakresie znacząco poszerzył swoje zainteresowania badawcze i skupił się między innymi na farmakokinetyce, a w szczególności: równoważności biologicznej oraz dostępności biologicznej. Nowym, a wręcz innowacyjnym obszarem badań było poszukiwanie alternatywnych metod przygotowania próbek do analizy (...). Prowadzone badania w tym zakresie, jak również wykorzystywanie obliczeń statystycznych dla podniesienia wiarygodności uzyskiwanych wyników stawia Pana Doktora wśród czołowych specjalistów z tego zakresu. Profesjonalizm jako naukowca i eksperta w tej dziedzinie potwierdzają liczne ekspertyzy, wywiady, publikacje naukowe, a także nagrody jakie Habilitant uzyskał za swoje dokonania.

Dr hab. Anna Błażewicz dodaje, że „Efektem pracy naukowej są publikacje i patenty. Łączny impact factor publikacji naukowych współautorstwa Habilitanta (...) wynosi 48.440, a łączna punktacja MNiSW wynosi 686. W dorobku naukowym dr Rudzkiego znajdziemy 7 prac o łącznym IF wynoszącym 5.418 opublikowanych przed uzyskaniem stopnia doktora oraz 26 prac po jego uzyskaniu z łącznym IF o wartości 39.218 (w tym 21 pełnotekstowych prac naukowych i 3 prace poglądowe w czasopismach z IF). Wyniki badań dr Rudzkiego były prezentowane w sumie na 9 międzynarodowych i 35 krajowych konferencjach oraz sympozjach naukowych. Zarówno wśród publikacji naukowych wchodzących w skład cyklu habilitacyjnego, jak i wśród publikacji w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR) nie ma opracowań monoautorskich, ale nie jest to wymogiem w postępowaniu habilitacyjnym. Wszystkie prace są zespołowe (zał. 5 do przedstawionej dokumentacji). We wszystkich publikacjach ujętych w cyklu (...) dr Rudzki jest autorem korespondencyjnym, a więc odpowiadał za merytoryczną zawartość publikacji, dyskusję z recenzentami i finalną wersję prac. W analizie bibliometrycznej (zał. 6) na stronie 9 (p. V) omyłkowo zakwalifikowano krótki, bo dwustronicowy rozdział w monografii (...) jako monografię naukową. Natomiast w zał. 2 (rozdz. 5.5. pkt 1, str. 35) jest on poprawnie ujęty jako rozdział w monografii. Nie znalazłam patentów autorstwa lub współautorstwa dr Rudzkiego, jednakże zauważalny jest jego udział w popularyzacji nauki (...). Podkreślić należy szeroki i znaczący udział Habilitanta w projektach badawczych, w tym w międzynarodowym (...). Dr Rudzki pełni funkcję dyrektora komitetu sterującego. Jest współautorem koncepcji badań i wniosku grantowego w projekcie Narodowego Centrum Nauki - OPUS 2015/19/B/ST4/03743: Badania nad zastosowaniem polimerów wdrukowanych molekularnie do analizy substancji farmaceutycznych w układach biologicznych oraz pełnił funkcję głównego wykonawcy i Lidera zadania w Instytucie Farmaceutycznym w latach 2012-2016 projektu (...) „Badania właściwości farmakologicznych składników soku mlecznego i ekstraktów z glistnika jaskółcze ziele (Chelidonium majus L.)”. W wielu projektach krajowych wspieranych przez Narodowe

Centrum Badań i Rozwoju występuje jako współautor wniosku grantowego oraz członek zespołu projektowego od roku 2007 do 2019 włącznie. Działalność ta podkreśla wysokie umiejętności dr Rudzkiego w planowaniu badań, pozyskiwaniu źródeł ich finansowania, a także wskazuje na efektywne wsparcie merytoryczne i organizacyjne udzielane przez niego członkom zespołów badawczych (...). Habilitant odbył miesięczny staż badawczy w Center for Dermal Research and Laboratory for Drug Delivery; Rutgers, the State University of New Jersey, USA w ramach Projektu ORBIS (Horizon2020) oraz czterodniową wizytę w ramach projektu DECIDE (FP7) w Trinity College (Dublin) oraz National University of Ireland (Galway). Za osiągnięcia naukowe Kandydat wraz ze współpracownikami był wielokrotnie nagradzany i wyróżniany, w tym jako Laureat Pierwszego Światowego Konkursu Wynalazków Chemicznych organizowanego przez Stowarzyszenie Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów wspólnie z Międzynarodową Federacją Stowarzyszeń Wynalazców IFIA podczas wystawy IWIS 2011 (...). Podkreślić należy, że większość posiadanych dyplomów i medali została przyznana Habilitantowi za innowacyjność badań. (...) pragnę odnieść się do analizy cytowań prac Kandydata zdając sobie sprawę, że nie zawsze cytowanie każdej pracy zależy od jej rzeczywistej wartości naukowej. Wykluczając autocytowania liczba cytowań publikacji naukowych współautorstwa Habilitanta na dzień 12 II 2019 według bazy Web of Science (Core Collection) wynosi 131. Index Hirscha opublikowanych publikacji naukowych według tej samej bazy wynosi 7. Z powyższych danych wynika, że prace dr Rudzkiego są dostrzegane przez międzynarodową społeczność naukową. Uzyskane wyniki zostały wprowadzone do międzynarodowego obiegu informacji naukowej w postaci prac oryginalnych w czasopiśmie o dużej wartości współczynnika oddziaływania. Z uwagi na to, że zostały już poddane selekcji recenzentów czasopism zagranicznych z tzw. listy filadelfijskiej (...) chciałabym położyć nacisk tylko na najważniejsze wartości merytoryczne publikacji, zwłaszcza na ich oryginalność problemową oraz nowoczesność metodologiczną.”. Recenzentka dodaje ponadto, iż: „Kandydat uczestniczył także w szkoleniach zewnętrznych i wewnętrznych z zakresu zarządzania, systemu zapewnienia jakości (GLP, GMP), obsługi oprogramowania komputerowego. Liczba 24 kursów, warsztatów naukowych i szkoleń w latach 2003 - 2018 jakie odbył dr Rudzki pozytywnie świadczy o jego aktywności naukowo-badawczej. (...) Habilitant współpracuje z wieloma instytucjami naukowymi, ośrodkami klinicznymi i firmami farmaceutycznymi w kraju i na świecie. Jest także członkiem International Project Management Association IPMA Polska, Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, Polskiego Towarzystwa Farmakologicznego i Polskiego Towarzystwa Spektrometrii Mas.”

Prof. dr hab. Zenon Kokot stwierdza w swojej recenzji, że „Ogólny dorobek doktora PJ Rudzkiego obejmuje 28 prac opublikowanych w czasopiśmie znajdujących się w bazie JCR, 5 prac opublikowanych w czasopiśmie niebędących w bazie JCR, 4 monografie. 6 Prac wygłosił na konferencjach naukowych o charakterze międzynarodowym, 7 na konferencjach krajowych, ponadto swoje prace prezentował na 9 międzynarodowych konferencjach zagranicznych oraz 35 prac na zjazdach i konferencjach krajowych. Łączny współczynnik oddziaływania za cały dorobek naukowy dr PJ Rudzkiego wynosi $IF=48,440$, a łączna punktacja $MNiSzW=686$. Liczba cytowań prac Kandydata, wg Web of Science, wynosi 131, a współczynnik Hirscha $h=7$. (...) część dorobku naukowego dr P.J. Rudzkiego dotyczy

problematyki walidacji metod analitycznych, farmakokinetyki z naciskiem na równowagę i dostępność biologiczną substancji. Ważnym obszarem działalności naukowej Kandydata było poszukiwanie właściwych metod przygotowania próbek do bioanalizy. (...) bardzo umiejętnie poszukuje środków na swoje badania naukowe, aktywnie uczestnicząc w projektach badawczych krajowych i zagranicznych. Jest inicjatorem projektu ORBIS który uzyskał finansowanie Komisji Europejskiej w konkursie RISE w ramach działania Marii Skłodowskiej – Curie Programu Ramowego Horyzont 2020 (H2020-MSCA-RISE-2017, grant nr 778051). Uczestniczy w realizacji dwóch grantów NCN: Pierwszy - „Badania nad zastosowaniem polimerów wdrutowanych molekularnie do analizy substancji farmaceutycznych w układach biologicznych” (OPUS 2015/19/B/ST4/03743), projekt realizowany przez konsorcjum Instytut Chemii Fizycznej PAN, Instytut Farmaceutyczny, Warszawski Uniwersytet Medyczny, Uniwersytet Warszawski i Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, gdzie jest liderem dwóch zadań badawczych; oraz drugi projekt: „Badania właściwości farmakologicznych składników soku mlecznego i ekstraktów z glistnika jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.)” (2011/03/B/NZ9/01335), projekt realizowany przez Wydział Biologii UAM w Poznaniu, gdzie jest liderem jednego zadania badawczego. (...) bierze udział w realizacji 12 projektów finansowanych przez NCBR gdzie pełni funkcję członka zespołu projektowego (...) Dr J.P. Rudzki odbył dwa staże naukowe w: Rutgers, The State University of New Jersey, Piscataway, NJ, USA (2018) oraz Trinity College (Dublin), oraz National University of Ireland, w Irlandii (2016). (...) współpracuje z wieloma jednostkami zagranicznymi w USA, Irlandii, Czechach, Niemczech, Kanadzie czy Ukrainie. W kraju współpraca naukowa obejmuje: Instytut Chemii Fizycznej PAN w Warszawie, Politechnika Warszawska, UAM w Poznaniu, UMiKM w Poznaniu – Wydział Farmaceutyczny - 2 jednostki organizacyjne, szczególnie intensywnie współpracuje z WUM z Oddziałem Analityki Medycznej (...). Recenzent zauważa, iż „(...) Kandydat uzyskiwał liczne nagrody i wyróżnienia – łącznie 26, w tym należy wymienić: Odznaka Honorowa Za Zasługi dla Instytutu Farmaceutycznego, nagrody Rektora UM w Warszawie, dyplomy Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego – wielokrotnie i wiele innych.”

Ocena osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę procedury habilitacyjnej.

Recenzenci ocenili osiągnięcia naukowe będące podstawą procedury habilitacyjnej.

Prof. dr hab. Paweł Szymański pisze, że: „(...) Dr Piotr Rudzki przedstawił do oceny osiągnięcie naukowe pt.: „Analiza wiarygodności metod bioanalitycznych stosowanych w badaniach farmakokinetycznych” uprawniające do wszczęcia postępowania habilitacyjnego jako cykl siedmiu monotematycznych prac (6 prac oryginalnych i 1 praca przeglądowa), które zostały opublikowane w okresie 2017-2019. Sumaryczny współczynnik oddziaływania (IF) artykułów naukowych będących podstawą habilitacji wynosi 19,314, 230 punktów MNiSW. Habilitant w każdej publikacji jest autorem korespondencyjnym co potwierdza jego zasadniczy udział w ich tworzeniu, dodatkowo w pięciu z nich jest pierwszym autorem. (...) w cyklu publikacji dokonał analizy wiarygodności metod bioanalitycznych stosowanych w badaniach farmakokinetycznych związków niskocząsteczkowych. Wiadomym jest, że procesy

związane z cyklem produkcyjnym i analizą leków połączone są z dobrą praktyką wytwarzania czy dobrą praktyką laboratoryjną. Do tej pory wyniki, jak i procedura ich uzyskiwania w laboratoriach kontroli jakości była ściśle sformalizowana, w celu uwiarygodnienia uzyskiwanych wyników. Dr Piotr Rudzki podjął się próby opracowania sposobów, które podwyższyłyby wiarygodność metod bioanalitycznych stosowanych do oznaczania ilościowego związków endogennych w materiale biologicznym. W celu potwierdzenia założonego celu Habilitant postawił sobie cele szczegółowe, które krok po kroku realizował co świadczy o uporządkowanym trybie pracy i przemyśleniu postawionych przez siebie hipotez. Na początku opracował nowe metody bioanalityczne do oznaczania olmesartanu w osoczu ludzkim za pomocą techniki LC-MS. W tym celu użył znakowany izotopowo analit (2H6-olmesartan) i wykazał, że może być on zastosowany jako wzorzec wewnętrzny do oznaczania olmesartanu w osoczu ludzkim. Celem było potwierdzenie, iż nowa metoda, którą Habilitant zwalidował charakteryzuje się większą wiarygodnością, niż metody do tej pory znane. Dr Piotr Rudzki opracował graficzne narzędzie do prezentacji danych z badania powtarzalności metody. Dzięki temu uzyskał możliwość „połączenia” danych dwóch wykresów umożliwiając równoczesną ocenę spełnienia kryteriów akceptacji dla indywidualnych wyników oraz dla ostatecznego wyniku testu.” Recenzent podkreśla, iż „to innowacyjne podejście umożliwia monitorowanie trendów zależnych od czasu oraz od wartości mierzonego stężenia. Unifikacja sposobu graficznego prezentowania danych ułatwi ocenę badań wykonanych w różnych laboratoriach. Swoje założenia wsparł poprzez głęboką analizę statystyczną. Zaproponował nowy model oparty na zastosowaniu rozkładu hipergeometrycznego. Pozwala on na lepsze zrozumienie i optymalizację testu powtarzalności dla metody. Wykazał następnie, że stosowane kryteria akceptacji są zależne od liczby próbek w badaniu klinicznym. Z tego też powodu zaproponował wykonywanie stałej liczby powtórzeń. Opracowany model stwarza podstawę naukową do zmiany metodologii badania powtarzalności metod bioanalitycznych, co stanowi znaczący wkład w dziedzinie stosowanych metod analitycznych. Habilitant porównał również metody obliczania wpływu matrycy i wykazał, że metoda obliczeniowa zalecana przez EMA jest bardziej konserwatywna, a większe różnice pomiędzy wynikami obliczeń były lepiej widoczne w technice MS/MS niż dla MS oraz dla niskich stężeń w porównaniu do wysokich. Porównał również wytyczne dwóch największych organizacji EMA i FDA w zakresie metod bioanalitycznych, ze wskazaniem obszarów wymagających zmian. Wskazał, że mimo, iż zalecenia obu organizacji są zbliżone to do zalet FDA należy czytelność i dokładny opis wymagań dotyczących sprawozdania wyników badań. Natomiast wytyczne EMA w zakresie badań precyzyjniej opisuje praktyczny sposób wykonania doświadczeń (...).” W dalszej kolejności Recenzent podsumowuje: „(...) dr Piotr Rudzki wykazał się ponad przeciętnymi umiejętnościami w zakresie analizy danych. Przeprowadzone badania i dogłębna analiza wyników wsparta o metody statystyczne stawia przedstawioną pracę na najwyższym światowym poziomie. Jestem przekonany, iż prowadzone przez Pana Doktora badania w znaczny sposób podniosą wiarygodność metod bioanalitycznych. To z kolei przełoży się na skuteczność terapii i bezpieczeństwo pacjentów. Natomiast porównanie wytycznych FDA i EMA nakreśla obszary bioanalizy i podejścia do uzyskanych wyników w którym należy prowadzić badania i doskonalić metody zgodnie z wymogami GLP w zakresie kontroli jakości..”

Dr hab. Anna Błażewicz dodaje, że „W pierwszej publikacji załączonej do cyklu prac będących przedmiotem rozprawy habilitacyjnej [H1] Habilitant postawił sobie za cel sprawdzenie czy możliwy jest niezawodny pomiar stężenia olmesartanu w osoczu ludzkim z użyciem deuterowanego wzorca wewnętrznego i metody LC-MS. Stosowanie OLM-d6 do badania biorównoważności zostało opisane poprzednio w literaturze w (...) *Int. J. Clin. Pharmacol. Ther.* 52 (1) (2014) 64–72, jednakże koreańscy autorzy nie podjęli się zbadania istotnego efektu matrycowego. Ponieważ każde laboratorium zajmujące się analizą biologiczną/biomedyczną powinno opracować procedury, które zminimalizują efekt matrycy dr Rudzki wraz z zespołem podjął się tego zdania. Jak wiadomo osocze stanowi skomplikowaną matrycę ze względu na obecność składników o szerokiej polarności, stąd potrzeba szczególnej staranności w doborze parametrów procedur przygotowania próbek przed analizą LC-MS. Na uwagę zasługuje także dążenie do ograniczenia ilości zużywanych odczynników organicznych podczas ekstrakcji ciecz-ciecz stosowanej podczas przygotowywania próbek osoczy. Habilitant nie umieścił tej informacji (zalety „zielonej chemii”) w swoim autoreferacie, a wiadomo, że mała objętość próbki jest ważną zaletą każdej metody bioanalitycznej, która ułatwia procedurę pobierania krwi w placówkach klinicznych i jest wygodna zarówno dla ochotników, jak i pacjentów. Opracowana przez dr Rudzkiego i współpracowników metoda LC-MS pomiaru stężenia olmesartanu w osoczu ludzkim z użyciem deuterowanego wzorca wewnętrznego spełnia wymogi walidacyjne dla metod analitycznych przeznaczonych do oznaczania poziomu leków w matrycach biologicznych pomimo dość niskich (ok 50-60%) odzysków. W kolejnych pracach [H2, H3] dr Rudzki zaproponował różne formy graficznej prezentacji danych do oceny powtarzalności metody poprzez powtórzną analizę próbek badanych (...), która zwiększa stopień pewności, że dane bioanalityczne są prawidłowe. Należy podkreślić, że są to prace, w których Habilitant występuje jako ich pierwszy autor, a jego udział w powstaniu tych prac ocenił wraz z zespołem odpowiednio na 70% [H2] i 65% [H3].” Recenzentka podkreśla „(...) aplikacyjność badań dr Rudzkiego, albowiem problem porównania wyników osiąganych przez różne laboratoria (np. podczas oceny dokumentacji rejestracyjnej) może być znacznie uproszczony dzięki ujednoliconemu sposobowi graficznej prezentacji danych. (...) Swoimi badaniami Habilitant wypełnił istotną lukę jaką jest skorygowanie obliczenia wielkości próbki. Jak zauważył, zalecenia regulacyjne dotyczące wielkości próby ISR wydają się być niedopasowane do kryteriów akceptacji. Dodatkowo przedstawił koncepcję opracowania graficznego narzędzia do badania niedopasowanych reanaliz w zakończonych testach ISR. Podczas opracowywania graficznego narzędzia analizy danych uzyskiwanych w trakcie badania powtarzalności metody główny cel dr Rudzkiego tj. unifikacja sposobu graficznego prezentowania danych został spełniony. Opracowany kumulatywny wykres powtarzalności metody (ang. cumulative ISR plot) nosi znamiona nowości naukowej. W pracy [H3] dr Rudzki rozszerzył koncepcję kumulatywnego wykresu powtarzalności w sposób ułatwiający znalezienie przyczyny wystąpienia wyników niespełniających kryteriów akceptacji (...). Docenić należy widoczny w każdej publikacji trend ku uproszczeniu procedur prezentacji wyników analitycznych. W pracach [H4, H5] uwidacznia się spójność badań Habilitanta podczas zarówno opracowania adaptacyjnej procedury szacowania liczebności powtórzeń eliminującej powtórne analizy, które nie wpływają na spełnienie kryteriów akceptacji testu oraz podczas opracowania nowego modelu statystycznego opartego na zastosowaniu rozkładu

hipergeometrycznego. Badania dr Rudzkiego przyczyniły się do lepszego zrozumienia i optymalizacji testu powtarzalności metody, a także stworzyły przesłankę naukową do zmiany metodologii badania powtarzalności metod bioanalitycznych. Rezultaty badań Kandydata z pewnością pomogą w codziennej praktyce laboratoryjnej. Poprzez oszczędność czasu opłacalność bioanaliz wzrośnie. Należy pamiętać, że tabelaryczne dane ISR są trudne do interpretacji, szczególnie w przypadku badań z dużą liczbą próbek. Wykresy 3D lub 4D mogą być wykorzystane do monitorowania i kontroli sporej ilości danych.” W tym miejscu Recenzentka zaznacza, że „ (...) prace dr Rudzkiego będą inspiracją do dalszych badań nad wizualną i/lub statystyczną oceną ISR oraz powinny być rozważone w trakcie opracowywania nowych regulacji dotyczących walidacji metod bioanalitycznych.” Dalej, Recenzentka kontynuuje: „(...) W pracy [H6] Habilitant powrócił do problemów związanych z efektem matrycy i jego wpływem na wyniki analiz LC-MS. (...) analizując wymagania walidacyjne metody poszukiwał odpowiedzi na pytanie o zakres różnic wynikających z obliczeń uzyskanych za pomocą różnych metod (...). Jako anality wybrał leki należące do różnych klas terapeutycznych (...). W swojej pracy potwierdził znany już wcześniej wpływ stężenia analitu oraz budowy i typu detektora na zmienność wyników pomiaru. Wykazał większe różnice pomiędzy wynikami obliczeń dla MS/MS niż dla MS oraz dla niskich stężeń w porównaniu z wysokimi stężeniami analitów. (...) Dr Rudzki wskazał na konieczność rozszerzenia eksperymentów o badania wykorzystujących inne biologiczne wzorce, inne spektrometry masowe i inne procedury przygotowania próbek. W jedynej pracy przeglądowej włączonej do cyklu habilitacyjnego [H7] dr Rudzki wraz z zespołem badawczym dokonał porównania zaleceń FDA i EMA dotyczących walidacji metod bioanalitycznych z perspektywy laboratoryjnej (i laboranta) (...)” W dalszej kolejności Recenzentka podsumowuje „(...) Podsumowując główne osiągnięcia prac włączonych do cyklu habilitacyjnego dr Rudzkiego i jego dotychczasowy dorobek naukowy należy podkreślić jego dojrzałość naukową w formowaniu problemu badawczego, dużą znajomość aktualnych zagadnień bioanalizy, profesjonalizm w doborze metod i realizacji eksperymentów naukowych. Na wyróżnienie zasługuje przejrzystość prezentowania otrzymanych wyników i wyraźny trend ku upraszczaniu procedur analitycznych z jednoczesną dbałością Habilitanta o nie pomijanie istotnych szczegółów procedur walidacyjnych. W opublikowanych pracach Kandydat przedstawił swoje przyszłe plany naukowe na polu bioanalizy i farmakokinetyki. W dokumentacji (...) znajdują się oświadczenia współpracowników, z których wynika, że dr Rudzki odegrał istotną rolę w realizacji badań będących podstawą do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego.”.

Prof. dr hab. Zenon Kokot stwierdza, że „(...) Osiągnięcie naukowe dr PJ Rudzkiego (...) składa się z 6 oryginalnych prac doświadczalnych oraz 1 pracy poglądowej o łącznym współczynniku oddziaływania $IF=19,341$ oraz punktacji $MNiSzW=230$. We wszystkich siedmiu pracach wchodzących w skład osiągnięcia dr Piotr J. Rudzki jest autorem korespondencyjnym: w pięciu pracach jest również pierwszym autorem a w dwóch pracach jest ostatnim autorem - seniorem, co wskazuje na Jego główną rolę zarówno w doborze tematyki pracy, sposobie jej rozwinięcia oraz końcowej wersji redakcyjnej. Osiągnięcie naukowe dr PJ Rudzkiego dotyczy bardzo ważnego zagadnienia - wiarygodności metod bioanalitycznych wykorzystywanych w badaniach farmakokinetycznych leków (związków

małocząsteczkowych). Autor skupił się zarówno na odpowiednich eksperymentach wskazując nowe podejścia bioanalityczne zmierzające do większej wiarygodności oznaczania wybranych substancji niż metody dotąd publikowane. Na przykładzie oznaczania olmesartanu w osoczu ludzkim metodą LC-MS Kandydat wykazał pełną przydatność deuterowanego wzorca wewnętrznego ($2H_6$ -olmesartanu) do pomiaru stężenia olmesartanu w osoczu ludzkim zdrowych ochotników. Opracowana metoda została zwalidowana zgodnie z zaleceniami EMA i skutecznie wykorzystana do badania równoważności biologicznej w/w leku. Bardzo istotną częścią osiągnięcia habilitacyjnego jest również opracowanie graficznych narzędzi analizy danych uzyskiwanych w trakcie badania powtarzalności metody poprzez powtórny analizę próbek badanych. W tych rozważaniach, co jest bardzo ważne, Kandydat wykorzystuje nie tylko dane ze swoich eksperymentów ale i dane z pomiarów bioanalitycznych innych autorów. Temu zagadnieniu są poświęcone dwie prace. W pierwszej publikacji Autor zaproponował nowy sposób wizualizacji – kumulatywny wykres powtarzalności metody, który ilustruje zmienność wyniku testu w funkcji liczby powtórnych analiz. Kolejna praca dotyczy rozszerzenia koncepcji kumulatywnego wykresu powtarzalności poprzez zastosowanie skali kolorów dla klas np. klasa stężenia analitu, okres badania; co ułatwia znalezienie przyczyny wystąpienia wyników niespełniających kryteria akceptacji. Dwie kolejne prace dotyczą optymalizacji sposobu wykonania oraz nowy model statystyczny badania powtarzalności metody poprzez powtórny analizę próbek badanych. W jednej z prac autor wykorzystuje swoje wyniki badań z oznaczania imatynibu oraz azitromycyny w osoczu oraz wyniki innych autorów dotyczących oznaczania preparatu residronate. Analizując wyniki powyższych badań Kandydat zaobserwował brak zgodności pomiędzy sposobem wykonania testu powtarzalności metody a kryteriami akceptacji. W efekcie została zaproponowana adaptacyjna procedura szacowania liczebności powtórzeń eliminująca powtarzające się analizy, które nie mają wpływu na spełnienie kryteriów akceptacji testu. Kolejna piąta praca dotyczy liczebności powtórnych analiz. Zaproponowano nowy model statystyczny – estymacja i optymalizacja liczby powtórnych analiz pozwalających na potwierdzenie wiarygodności metody bioanalitycznej. Nowy model racjonalizuje badania powtarzalności metody poprzez zmniejszenie liczby wykonywanych analiz przy jednoczesnym zachowaniu zdolności testu do wykrywania problemów analitycznych. Kolejna szósta praca dotyczy badania wpływu matrycy na wynik oznaczenia. Wpływ matrycy badano na 9 substancjach chemicznych, dwoma metodami – metodą proponowaną przez EMA oraz inną z piśmiennictwa; 5 substancji oznaczano metodą HPLC-MS/MS a cztery HPLC – MS. Wykazano, że większe różnice w wynikach analiz uzyskano dla metody HPLC – MS/MS niż dla metody HPLC – MS oraz dla niskich stężeń oznaczanych analitów. Praca siódma to praca teoretyczna i obejmuje dyskusję zaleceń FDA i EMA dotyczących walidacji metod bioanalitycznych. Kandydat próbuje zidentyfikować różnice w metodologii wykonywania odpowiednich oznaczeń w obu opracowaniach oraz wypunktować jasność i czytelność przekazu obu dokumentów dla czytelnika. (...). Praca ta może być przydatna dla osób zajmujących się bioanalizą.” Na koniec Recenzent podsumowuje: „(...)pragnę podkreślić, że przedstawiony cykl prac Kandydata jest zwarty tematycznie i dotyczy wiarygodności wyników oznaczania różnych substancji w bioanalizie. Kandydat wykazał się nie tylko znajomością odpowiedniej metodologii oznaczeń bioanalitycznych, ale i wytrawnym znawcą

i interpretatorem wykorzystywanych metod statystycznych oraz aktualnych w tym zakresie zaleceń.”

Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Recenzenci w swoich ocenach odnieśli się również do dorobku organizacyjnego i dydaktycznego habilitanta.

Prof. dr hab. Paweł Szymański pisze, że „(...) Habilitant pracując w Instytucie Farmaceutycznym, który w założeniach nie prowadzi dydaktyki nie mógł mieć styczności z dydaktyką na takim poziomie jak naukowcy pracujący w jednostkach o charakterze uniwersyteckim. Tym bardziej należy docenić Jego działania w zakresie dydaktyki i kształcenia młodej kadry. W zakresie dydaktyki dr Piotr Rudzki ściśle współpracował z Wydziałem Farmaceutycznym Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w Warszawie, gdzie prowadził zajęcia seminaryjne i wykłady z zakresu farmakokinetyki i metod bioanalitycznych. Na tym Wydziale ściśle współpracował również w zakresie szkoleń podyplomowych, gdzie prowadził zajęcia w ramach specjalizacji z farmacji aptecznej i farmacji szpitalnej. Swoje zdolności jako dydaktyk zaprezentował również w Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie prowadził zajęcia w j. angielskim dla kierunku: Drug Discovery and Development. W języku angielskim prowadził także zajęcia w ramach wyjazdów stażowych do Irlandii i USA. (...). W swojej pracy zawodowej opiekował się trzema pracami magisterskimi oraz był opiekunem staży studenckich jakie odbywali oni w Instytucie Farmaceutycznym w Warszawie. (...) był on również promotorem zakończonego w 2018 roku przewodu doktorskiego (...). Habilitant wykazał się dużym zaangażowaniem na polu popularyzacji nauki. Brał udział w licznych konferencjach naukowych, krajowych i zagranicznych. Przygotowywał liczne wywiady, warsztaty dla ludzi chorych między innymi na białaczkę szpikową oraz stoiskach w ramach otwartych wydarzeń dla uczniów szkół podstawowych, gimnazjów i liceów. Dr Piotr Rudzki pracując od wielu lat w Instytucie Farmaceutycznym współpracuje z licznymi jednostkami badawczo-rozwojowymi, uczelniami i przedstawicielami przemysłu. (...). Wielokrotnie przygotowywał ekspertyzy i opracowania. Jako specjalista brał udział w zespołach eksperckich, konkursowych. Recenzował manuskrypty w czasopiśmie polskich i zagranicznych. Zajmował się wdrażaniem systemów GLP. Angażował się w organizacji konferencji i sesji naukowych. W latach 2008-2017 był członkiem Rady Naukowej Instytutu Farmaceutycznego. Jest również członkiem towarzystw naukowych takich jak: Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne (od 2004), Polskie Towarzystwo Farmakologiczne (od 2015), Polskie Towarzystwo Spektrometrii Mas (od 2008) i International Project Management Association IPMA Polska (od 2013).” Podsumowując, Recenzent pisze, że „(...) w działalności dydaktyczno-organizacyjnej Habilitanta można wyróżnić Jego zaangażowanie w rozwój jednostki pod względem przygotowywania projektów zewnętrznych i pracy nad kształtowaniem młodej kadry naukowej. Należy znacząco podkreślić, że pracując w jednostce badawczo-wdrożeniowej wykazał się inicjatywą współpracy z osobami rozpoczynającymi karierę naukową (...).”

Dr hab. Anna Błazewicz dodaje, że „(..) Habilitant prowadził zajęcia dla studentów (...) oraz dla magistrów farmacji (...). Podczas wizyt naukowych w USA i Irlandii poprowadził wykład

i seminarium w j. angielskim. Prowadził także wykłady i seminaria dla studentów w Polsce z kierunków Drug Discovery and Development (...), Analityka Farmaceutyczna (...), Projektowanie Leków oraz Farmacja Analityczna (...). Recenzentka komentuje: „choćby tematy wykładów niekiedy się powtarzają, zakładam, że cieszyły się dużą popularnością skoro Kandydat powtarzał je w różnych miejscach i czasie”. Dalej Recenzentka pisze: „Dr Rudzki był opiekunem 2 prac magisterskich na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej i 1 pracy na Wydziale Farmaceutycznym z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej WUM. Opiekuje się pracami naukowymi stażystów i praktykantów. W mediach (Internecie i Polskim Radiu) udzielał wywiadów na tematy związane z projektami naukowymi, w które jest zaangażowany jak również m.in. na tematy bardzo istotne dla chorych na przewlekłą białaczkę szpikową. Popularyzował także naukę w obszarze chemii, chromatografii, czy farmacji wśród uczniów szkół podstawowych, gimnazjów i liceów. Dr Rudzki był promotorem pomocniczym pracy doktorskiej (...). Praca została obroniona (...). z wyróżnieniem Summa cum laude (...). Kandydat recenzuje manuskrypty w czasopismach z listy filadelfijskiej.” Recenzentka pochwała „(...) zainicjowanie w Instytucie Farmaceutycznym w latach 2010-2018 konsultacji społecznych 8 projektów wytycznych Europejskiej Agencji Leków dotyczących bioanalizy i farmakokinetyki. Habilitant uczestniczył także w konsultacjach 2 projektów rozporządzeń MNiSW dotyczących kategoryzacji jednostek naukowych jako członek Prezydium Rady Naukowej Instytutu Farmaceutycznego. Jest autorem ekspertyz dla krajowych i zagranicznych firm farmaceutycznych dotyczących badań równoważności biologicznej. O pracowitości Habilitanta świadczy również jego zaangażowanie w prace Rady Pracodawców Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej, WUM, czy udział w panelu ekspertów poświęconemu wynikom badania pt. „Ewaluacja instrumentów wsparcia B+R w ramach perspektywy finansowej 2007-2013”, Ośrodek Przetwarzania Informacji (OPI), Warszawa. W latach 2017-2019 dr Rudzki oceniał wnioski grantowe w Programie Operacyjnym Inteligentny Rozwój (POIR) jako ekspert Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.” Recenzentka zauważa „(...) Należy podkreślić, że jako kierownik Zakładu Farmakokinetyki (dawnego Zakładu Farmakologii) Habilitant organizuje i nadzoruje pracę osób zatrudnionych w jednostce, co jest zajęciem czasochłonnym. Ponadto bardzo aktywnie stara się o pozyskanie funduszy na badania naukowe czego efektem są sukcesy w otrzymywaniu prestiżowych grantów (...).”

Prof. dr hab. Zenon Kokot stwierdza w swojej recenzji, że „(...) Kandydat bierze udział w zespołach eksperckich i konkursowych oraz recenzuje projekty grantowe w Programie Operacyjnym Inteligentny Rozwój (POIR) (2017-2019). Jest recenzentem licznych publikacji (...). Dr J.P. Rudzki jest kierownikiem Zakładu Farmakokinetyki Instytutu Farmaceutycznego w Warszawie, Był członkiem Rady Naukowej Instytutu Farmaceutycznego w latach 2008 do 2017 r. Dr J.P. Rudzki był opiekunem dwóch prac magisterskich wykonanych na Politechnice Warszawskiej, oraz jednej aktualnie realizowanej pracy magisterskiej - na Wydziale Farmaceutycznym WUM. Był opiekunem 10 staży naukowych studentów i pracowników Wydziału Farmaceutycznego WUM. Był promotorem pomocniczym pracy (...). Dla studentów kierunku farmacja oraz dla studentów medycyny w programie anglojęzycznym prowadzi zajęcia dotyczące problematyki walidacji metod bioanalitycznych, z

farmakokinetyki oraz z problematyki GLP. Z powyższej tematyki bierze również udział w szkoleniu podyplomowym farmaceutów.”

Wnioski końcowe

W podsumowaniu Recenzenci piszą i wnioskuje kolejno:

Prof. dr hab. Paweł Szymański podsumowuje: „(...) Po wnikliwej analizie całego dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Habilitanta, uważam, że dr n. farm. Piotr Józef Rudzki w pełni spełnia kryteria określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki z późniejszymi zmianami w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego i zwracam się do Wysokiej Rady Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej, Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z wnioskiem o dopuszczenie dr Rudzkiego do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.”

Dr hab. Anna Błażewicz konkluduje, „ (...) Po zapoznaniu się z dokumentami przedłożonymi w związku z ubieganiem się Kandydata o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz oceną całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, a w szczególności osiągnięcia naukowego, pt.: „Analiza wiarygodności metod bioanalitycznych stosowanych w badaniach farmakokinetycznych”, określonego w przepisie art.16 Ustawy z dn. 14.03.2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki z późniejszymi zmianami (Dz. U. z 2017r. poz.1789), w związku z art.179, ust. 2 i 3 Ustawy z dn. 3 lipca 2018 r. Przepisy Wprowadzające Ustawę-Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 30 sierpnia 2018 poz. 1669), wnoszę o dopuszczenie dr Piotra Józefa Rudzkiego do dalszych etapów postępowania związanego z nadaniem stopnia naukowego doktora habilitowanego.”

Prof. dr hab. Zenon Kokot stwierdza, że „(...) Habilitant posiada osiągnięcia naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład w rozwój nowoczesnej bioanalizy oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową. Wykazał się umiejętnością planowania i samodzielnego prowadzenia prac badawczych, zdolnością do współpracy oraz umiejętnością kierowania zespołami badawczymi. Osiągnięcie habilitacyjne stanowi cykl wartościowych publikacji powiązanych tematycznie z wyraźnie określonym wiodącym wkładem Habilitanta, a działalność naukowa, dydaktyczna i organizacyjna w pełni spełnia wymogi ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 roku (Dz.U. Nr 65 poz. 595), z późniejszymi zmianami. Dokumentacja habilitacyjna jest zgodna z aktualnymi przepisami. Biorąc pod uwagę powyższe zwracam się do Wysokiej Rady Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Analizy Laboratoryjnej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o dopuszczenie doktora Piotra Józefa Rudzkiego do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.”

Pozostali członkowie Komisji potwierdzili, że dorobek naukowy, organizacyjny i dydaktyczny dr Piotra Józefa Rudzkiego jest znaczący i wnosi nowe informacje w obszarze

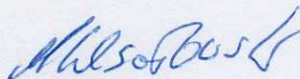
Uchwała oraz uzasadnienie uchwały komisji habilitacyjnej dr Piotra Józefa Rudzkiego

bioanalityki. Swoimi osiągnięciami wykazał, że jest w pełni przygotowany do roli samodzielnego pracownika naukowego.

Na podstawie przedstawionych opinii Recenzentów oraz autoreferatu Kandydata i dokumentów potwierdzających Jego dorobek, Komisja Habilitacyjna podjęła Uchwałę, w której jednogłośnie, w głosowaniu jawnym, wobec braku wniosku Kandydata o przeprowadzenie głosowania w trybie tajnym (na podstawie art. 18a, ust. 8 i 9 ustawy, Dz. U. z 2017 r. poz. 1789) z wynikiem: 7 głosów ZA, 0 głosów PRZECIW, 0 głosów WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ wnioskuję o nadanie Panu dr Piotrowi Józefowi Rudzkiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk farmaceutycznych. Jednocześnie, z uwagi na brak wniosku ze strony członków Komisji, nie została przeprowadzona rozmowa z Kandydatem nt. Jego osiągnięć i planów naukowych (na podstawie art. 18a, ust. 10 ustawy, Dz. U. z 2017 r. poz. 1789).

Członkowie Komisji Habilitacyjnej opiniującej wniosek dr Piotra Józefa Rudzkiego złożony do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów o przyznanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk farmaceutycznych, potwierdzają, iż zapoznali się z treścią uzasadnienia, nie wnoszą do niej uwag i popierają wniosek Kandydata o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk farmaceutycznych.

Przewodniczący Komisji

Prof. dr hab. Marek Wesołowski

Gdański Uniwersytet Medyczny

Sekretarz Komisji

Dr hab. n. farm. Maciej Dawidowski

Warszawski Uniwersytet Medyczny

Uchwała oraz uzasadnienie uchwały komisji habilitacyjnej dr Piotra Józefa Rudzkiego

Członkowie Komisji Habilitacyjnej opiniującej wniosek dr Piotra Józefa Rudzkiego złożony do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów o przyznanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk farmaceutycznych, potwierdzają, iż zapoznali się z treścią powyższej Uchwały oraz jej uzasadnienia, nie wnoszą do nich uwag i popierają wniosek Kandydata o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk farmaceutycznych.

Prof. dr hab. Paweł Szymański

- recenzent

Uniwersytet Medyczny w Łodzi

KIEROWNIK
Pracowni Radiofarmacji
Zakładu Chemii Farmaceutycznej, Analizy Leków i Radiofarmacji
Katedry Chemii Farmaceutycznej
Uniwersytetu Medycznego w Łodzi
.....
Paweł Szymański
Prof. dr hab. i. farm. Paweł Szymański

Uchwała oraz uzasadnienie uchwały komisji habilitacyjnej dr Piotra Józefa Rudzkiego

Członkowie Komisji Habilitacyjnej opiniującej wniosek dr Piotra Józefa Rudzkiego złożony do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów o przyznanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk farmaceutycznych potwierdzają, iż zapoznali się z treścią powyższej Uchwały oraz jej uzasadnienia, nie wnoszą do nich uwag i popierają wniosek

Kandydata o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych.

Kandydata o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk farmaceutycznych.

Dr hab. Anna Błażewicz

- recenzent

Uniwersytet Medyczny w Lublinie

dr hab. Anna Błażewicz
Zakład Chemii Analitycznej
Katedry Chemii
.....
Uniwersytet Medyczny w Lublinie
Ul. Chodźki 4a, 20-093 Lublin

Uchwała oraz uzasadnienie uchwały komisji habilitacyjnej dr Piotra Józefa Rudzkiego

Członkowie Komisji Habilitacyjnej opiniującej wniosek dr Piotra Józefa Rudzkiego złożony do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów o przyznanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk farmaceutycznych, potwierdzają, iż zapoznali się z treścią powyższej Uchwały oraz jej uzasadnienia, nie wnoszą do nich uwag i popierają wniosek Kandydata o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk farmaceutycznych.

Prof. dr hab. Zenon Kokot

-

recenzent

Uniwersytet Medyczny w Poznaniu

Uchwała oraz uzasadnienie uchwały komisji habilitacyjnej dr Piotra Józefa Rudzkiego

Członkowie Komisji Habilitacyjnej opiniującej wniosek dr Piotra Józefa Rudzkiego złożony do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów o przyznanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk farmaceutycznych, potwierdzają, iż zapoznali się z treścią powyższej Uchwały oraz jej uzasadnienia, nie wnoszą do nich uwag i popierają wniosek Kandydata o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk farmaceutycznych.

Dr hab. Andrzej Mogielnicki

- członek komisji habilitacyjnej

Uniwersytet Medyczny w Białymstoku

ADIUNKT
Zakładu Farmakodynamiki

.....*Andrzej Mogielnicki*.....
dr hab. Andrzej Mogielnicki

Uchwała oraz uzasadnienie uchwały komisji habilitacyjnej dr Piotra Józefa Rudzkiego

Członkowie Komisji Habilitacyjnej opiniującej wniosek dr Piotra Józefa Rudzkiego złożony do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów o przyznanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk farmaceutycznych, potwierdzają, iż zapoznali się z treścią powyższej Uchwały oraz jej uzasadnienia, nie wnoszą do nich uwag i popierają wniosek Kandydata o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk farmaceutycznych.

Prof. dr hab. Tomasz Grabowski -

członek komisji habilitacyjnej

Polpharma Biologics S.A.

